

مرزبندی با دولت

علی لاریجانی

بعد از سفر به لبنان و سوریه

با ادبیات نقد دولت

به سیاست برگشت

۲۰۱

پوست موز زیر پای پیام‌رسان‌های داخلی

مسعود فروغی
قائم مقام مدیرمسئول

رسانه‌چی‌های قدیمی اگر اهل اخلاق و مرام بودند، در موقعیت ضعف به فرد و گروه یا مجموعه و تشکیلاتی که همیشه مورد انتقادشان بود، سخت نمی‌گرفتند یا اگر مجبور می‌شدند، طرف را خطاب قرار دهند و دوباره نقد کنند، آرام‌تر از زمانی می‌نوشتند و می‌گفتند که سوژه مورد نقد در موقعیت ضعف نبود. یک جور اخلاق و عادت آدم حسابی مطبوعاتی که برای انتقام گذشته نقد نمی‌کردند، می‌نوشتند که تغییر مثبتی انجام شود. نمی‌نوشتند برای حذف طرف مقابل از صحنه روزگار. نمی‌گفتند برای منهدم کردن کسی که نه تصمیمش را دوست داشتند و نه با او هم‌نظر بودند. در وقت نقد آدم‌ها معمولاً بی‌رحمند و اگر سوژه خودش اشتباهی کند و دروازه را خالی بگذارد، چه چیزی دلچسب‌تر از گلی که تحقیر کند؟! با چرخیدن چرخ روزگار و پدید آمدن شبکه‌های اجتماعی هر قدر سرعت تحولات بالا رفته، رحم و مرام‌ها آب رفته است. اما از وقتی که سوژه قابل دیده شدن به دست بیاید، سیل بزرگی از پیام‌های رنگارنگ و طراخی شده نشده، از در و دیوار روی سوژه خراب می‌شود. در همین سال‌های اخیر کلی داستان این شکلی وجود داشت.

برای نوشتن این مطلب از عمد رویه خوبی در اهالی رسانه‌های قدیمی و باتجربه را یادآوری کردم تا هم تا حد توانم از آن مرام استفاده کنم و هم بگویم این مطلب با ملاحظه نوشته شده و می‌توانست خیلی تندتر باشد. اصل داستان چیست؟ «اینا» از پیام‌رسان‌های داخلی که در چند سال اخیر در راستای تقویت شبکه‌های اجتماعی ایرانی به میدان آمده، کانال روزنامه «فرهنگستان» را بست. دلیلش احتمالاً انتشار مطلبی از یک نویسنده محترم در روزنامه و طبع آن در کانال اینای روزنامه در نقد رفتار یک تیپ سیاسی در نسبت با هسته سخت نظام بوده است. مطلبی که در آن اطلاعاتی در خصوص نفوذ موساد در فضای اجتماعی و سیاسی ایران و نقش آفرینی دشمن در لباس خودی با استفاده از دیتای دستگاه‌های امنیتی درج شد. اینجا قصدی برای نوشتن درباره جزئیات آن یادداشت ندارم. مطلب مستند و مستدل بود و منتقدان می‌توانند آن را نقد کنند و نویسنده جواب بدهد. بحث اما نحوه رفتار مدیران پیام‌رسان «اینا» با یک مطلب است. مطلبی که اساساً می‌تواند نشان‌دهنده اهمیت «اینا» هم باشد، ولی حتی با فرض انتقادی بودن آن، حکم اعدامی را که مدیران محترم «اینا» برای کانال «فرهنگستان» صادر کردند، توجیه نمی‌کند.

با هر پیش‌فرضی درباره مطلب منتشر شده، بستن کانال یک رسانه در پیام‌رسان داخلی یک اشتباه استراتژیک از سوی مدیران پیام‌رسان داخلی بود. با قاعده اخلاقی که در ابتدای متن به آن اشاره کردم، نمی‌خواهم این اشتباه مهلک را تبدیل به بهمنی از انتقادهای کم‌رشدکن به مدیران «اینا» و صدور حکم کلی درباره این پیام‌رسان کنم، اما مجبورم در دفاع از مصلحتی بزرگ‌تر تبعات این تصمیم را نقد کنم. مدیران محترم «اینا» اگر از دایره کوچک اطرافیان بیرون بیایند و سری به دنیای واقعی بزنند، خواهند دید اگر درصدی از مخاطبان یادداشت قبلی را دیده بودند، بستن کانال «فرهنگستان» باعث شد چند برابر مخاطبان قبلی نسبت به فضای «اینا» حساسیت پیدا کنند و دربار آن یادداشت و نکات داخل آن کنکاش کنند. یک پیامد کاملاً طبیعی از تصمیم احساسی مدیران «اینا» که به خطرناک‌ترین ایده درباره پیام‌رسان‌های داخلی دامن زد؛ این ایده که در پیام‌رسان داخلی محدودیت‌های غیرمنطقی و کنترل‌گری شدیدی حاکم است و مخاطب عمومی را برای استفاده از آن‌ها مردد می‌کند.

ادامه در صفحه ۲

علی لاریجانی بعد از سفر به لبنان و سوریه
با ادبیات نقد دولت به سیاست برگشت

مرزبندی با دولت

محمد رضایتی
عضو شورای سردبیری

عصر روز گذشته علی لاریجانی در نشست که برای بزرگداشت رسول جعفریان برگزار شده بود؛ در خلال صحبت‌هایش که از جنس فرهنگ و جامعه بود، ناگهان گریزی به سیاست زد و مسئله «وفاق» که از سوی دولت پیگیری می‌شود را مورد نقد قرار داد و گفت: «وفاق با این قیمت دلار و گرانی بی‌معنی است.» او در این نشست با اشاره به اینکه «امروز مشکلات گرانی و قیمت ارز وجود دارد» گفت: «در این شرایط اما ناگهان مسئله وفاق مطرح می‌شود که این ارتباط با زندگی مردم ندارد و خیلی ملموس نیست.» او در ادامه کارآمدی دولت را هم زیر سؤال برد و گفت: «دولت باید کارآمد باشد به این معنی که دولت از هر صنف، افراد کارآمد را انتخاب کند.»

اینکه علی لاریجانی ناگهان تیغ نقد خود را به سمت شعار اصلی دولت می‌برد را از چند زاویه می‌توان نگرینست. علی لاریجانی قصد دارد با دولت پزشکیان، رئیس مجلس، محمد جواد ظریف و البته خودش هم زمان مرزبندی کند.

۱. علی لاریجانی و مرزبندی با دولت: پیش‌تر گفته بودیم «شعار وفاق» که دولت پزشکیان آن را برای راهبری امور انتخاب کرده در خطر جوان‌مرگی است؛ چراکه این شعار نمی‌تواند به عنوان کلان‌ایده دولت، قدرت پیش‌برندگی داشته باشد. اولاً قوه مجریه به عنوان نهادی که از دل چالش‌ها و منازعات سیاسی ذیل انتخابات سر برمی‌آورد، نمی‌تواند در روز تصدی امور و فرای چالش‌های انتخاباتی، مسئله وفاق را به عنوان راهی برای حل و فصل اختلافات گذشته پیش‌ببرد و در درون حامیان خود که با گروه‌های رقیب رقابت کرده‌اند با مشکلاتی مواجه خواهد شد و اساساً نهاد‌های رقابت‌پذیر نمی‌توانند ظرفیتی برای وفاق ایجاد کنند. وفاق در نهایت می‌توانست به عنوان یک شعار که نگاه رئیس‌جمهور به سیاست داخلی را توضیح می‌دهد، مفاهیمی را نمایندگی کند اما به عنوان یک «گفتمان» خیر.

ادامه در صفحه ۲

بعضی اعداد جابه‌جا شده در سریال‌های نمایش خانگی برای نقش‌های فرعی چند برابر فیلم‌های سینمایی است، با این روند سینما ورشکسته می‌شود

پول‌پاشی VODها

اعتراض میدانی به سیاست‌های تتانیا هو دو ساله شد

در مسیر مبارک؟

«فرهنگستان» از مراحل دشوار دریافت طرح پژوهشیار بنیاد نخبگان گزارش می‌دهد

تجهیزات داریم؛ اما سنتی عمل می‌کنیم

زمان و چگونگی برگزاری انتخابات شوراها به کلاف سردرگمی تبدیل شده است

یک انتخابات و ۵ احتمال

اگه می‌تونی کمک‌هزینه‌رو بگیر

تراژدی جان ارزان مرزبان

۲

۴

۷